

kun enkelte af de store Spørgsmaal for Verdensmissionen.

Men der baner sig ogsaa noget nyt og lyst Vej gennem Uklarheden.

Siden „Kirkeligt Verdensforbund's Møde i Haag omkring 1. Oktober 1919 synes der at aabne sig snarlig Udsigt til en Forstaaelse mellem engelske og tyske Missionsvenner; adskillige alvorligere Misforstaaelser paa tysk Side af de engelske Missionsvenners Stilling under Krigen synes ved denne Sammenkomst at være bleven rettede, medens engelske Kristne paa deres Side har faaet Øjnene op for, at de tyske Missionærer har maattet lide mere for andres Synder end for deres egne. Denne Begivenhed maa hilses som det første Tegn paa, at der kan gaa en ny Dag for Samarbejdet i Missionen. Den vil neppe komme straks, det — om jeg maa betegne det saaledes — hjemmenationale Problem i Samarbejdet, hvorledes Folk af forskellige Nationaliteter og med udpræget Fædrelandskærlighed kan arbejde sammen til Verdens Frelse, blev slet ikke berørt paa Edinburghkonferencen; dets Tilstedeværelse traadte for de fleste, og navnlig for de ledende Deltagere, ganske i Skyggen for det konfessionelle Problem, som blev taget med megen Alvor og nærmere sig til en god og varig Løsning. Krigen har afsløret det hjemme-nationale Problem i dets forfærdende Dybde; nu maa det komme paa Dagsordenen og, sikkert gennem store Vanskeligheder, føres frem til en værdig og varig Løsning. Lad os glæde os over, at Begyndelsen er gjort.

Og dernæst er under Krigen det ude-nationale Problem kommet paa Dagsordenen med stor Styrke. Det Wilsonske „Nationernes Selvbestemmelsesret" har affødt, især i Indiens hedningekristne Menigheder, en stærk Selvstændighedstrang. Tages der fra Missionens Side viist paa den, kan den blive en mægtig Hjælp til Fremgang mod Missionens Maal: selvstændige Nationalkirker, der paa egen Haand fører Guds Rige frem hver i sit Folk. Saa stærkt bryder de nationale Selvstændighedsfordringer paa, at de muligvis ikke levnes Missionen ret mange Aar endnu til at berede Arbejdets sunde og solide Overgang fra Missionen til Kirken. Den Tid, der er tilbage, maa da bruges med Betænksomhed; navnlig vil der neppe kunne lægges for megen Kraft paa Skolearbejdet og Frembringelsen af en kristen Litteratur paa Folkenes Sprog saavel for de dannede som for det brede Lag. Især gælder det Folkeskolearbejdet. Det er sandelig ikke nok, at der paa hver Missionsmark er indfødte Ledere, der ved, hvad Kristendom er, og selv er kristne Personligheder; de Menigheder, der skal danne en selvstændig Kirke, maa selv vide, hvem de tilhører, og hvad de vil. Og det lærer de ikke uden en kristen Folkeskole.

Men disse alvorlige Problemer kræver, at Missionen af al Magt forstærkes netop nu, medens det er Tid. Havde Mott Ret, da han kaldte Tiden omkring 1910 „den afgørende Time", saa har man endnu større Ret til at bruge denne Betegnelse om den nuværende Tid, blot at Nøden paa Grund af Svagheden hjemme og Presset derude er saa meget større, og kræver en saa meget mægtigere Kraftudfoldelse fra den evangeliske Kristenheds Side.

Prisnedsættelse paa Banen til Aarsmødet i Hutchinson, Minn.

Des Moines, Ia., May 1. 1920. Important Notice to Members: A reduction of one-third fare for the round trip on the "Certificate Plan" will apply for member (also dependent members of their families) attending the meeting of the The United Danish Evan. Lutheran Church in America to be held at Hutchinson, Minn. — June 2nd to June 6th. The arrangement will apply

from points in Western Passenger Association Territory.

The following directions are submitted:

1. Tickets at the normal one-way fare (tariff) for the going journey may be bought on any of the following dates (but not on any other date.)

Saturday May 29th to Friday Evening June 4th (Tickets bought later than Friday evening will not be entitled to reduced Rate going Home.

Be sure when purchasing your going ticket to ask the ticket agent for a certificate. Do not make the mistake of asking for a receipt. If however it is impossible to get a certificate from the local agent, a receipt will be satisfactory and should be secured when ticket is purchased. See that the ticket reads to the point where the convention is to be held and no other. See that your certificate is stamped with the same date as your ticket. Sign your name to the certificate or receipt in ink. Show this to the ticket agent.

Call at the railroad station for ticket and certificate at least 30 minutes before departure of train.

Certificate are not kept at all stations. Ask your home station whether you can procure certificates and through tickets to the place of meeting. If not, buy a local ticket to nearest point where a certificate and through ticket to place of meeting can be bought.

5. Immediately on your arrival at the meeting, present your certificate to the endorsing officer, Mr. N. S. Nielsen, as the reduced fare for the return journey will not apply unless you are properly identified as provided for by the certificate. Ticket Agent C. M. and St. P. Ry. Hutchinson Minn. will validate Certificates on June 2 to 9th inclusive.

No refund of fare will be made on account of failure to either obtain a proper certificate, or on account of failure to have the certificate validated.

It must be understood that the reduction for the return is not guaranteed, but is contingent on an attendance of not less than 250 members of the organization and dependent members of their families at the meeting holding regularly issued certificates from ticket agents at starting points showing payment of normal one-way tariff fare of not less than 75 cents on the going trip.

8. If the necessary minimum of 250 regularly issued certificates are presented to the Special Agent, and your certificate is validated you will be entitled to a return ticket via the same route as the going journey at one-third of the normal one-way tariff fare from place of meeting to point at which your certificate was issued up to and including June 4th, 1920.

Return tickets issued at the reduced fare will not be good on any limited train on which such reduced fare transportation is not honored.

10. Transportation Excluded: No certificate issued in connection with a child's half-fare ticket, or a clergy charity or employee's ticket, or any other form of transportation sold at less than the normal one-way adult fare will be honored for reduced fare returning, nor included in computing the number in attendance.

Samfundets Præster bedes at oplyse deres Menighedsfolk om denne Nedsættelse i Pris for Hjemrejsen.

Husk at forlange Certificate, naar Billetten købes hjemme fra. Har Agenten ingen Certificate, saa tag „Receipt."

Med disse Certificates, dateret May 29th til June 4th, underskrevet af N. S. Nielsen og Ticket Agenten for C. M. & St. P. Ry. i Hutchinson, Minn., kan man saa købe Billetten for Hjemrejsen for en Trediedel af fuld Billet-Pris den 2. Juni til den 9. Juni. Men husk, der maa

være mindst 250, som har købt Billetter til Mødet for mindst 75 Cts. Stykket. Alle burde benytte sig af denne Nedsættelse.

Med Agtelse,
N. S. Nielsen,
Des Moines, Iowa.

DANMARKS KORRESPONDANCE.

I Generalstriken Tegn.

Allerede længe havde jo Luftten i Danmark været tyk, Skyerne var mættede med social, national og politisk Elektricitet og det var klart, at Lynet maatte slaad med engang. Ministeriet Zahles utiltalende Hængen ved Magten og dets Stilling til hele det sønderjydske Spørgsmaal maatte fremkalde saa stærk Modstand, at Kampen var uundgaaelig. Og ved Siden heraf hang Lockouten over Landet, den skulde begynde den 9. Apr. Saa indtraadte jo altsaa det Øjeblik, da to saa personlige Politikere som Socialdemokraten Marott og den radikale Hr. Moesgaard-Kjeldens fremkaldte Ministeriets Zahles Afsked paa graat Papir. Fra den internationale Kommission — eller vist rettere fra Gensandten, Kammerherre Grevenkop-Castenskjold i London — havde man gjort Kongen opmærksom paa, at Stormagterne ikke maatte udsættes for at modtage et Afslag fra den danske Regering paa det Tilbud, der vilde blive gjort denne af Kommissionen — og dermed de Allierede — i Flensborg-Spørgsmaalet. Med et rask og dygtigt Snit med Saksen fjernede Kongen saa det fastklistrede Ministerium fra Taburetterne, og det lykkedes efter en Uges Forløb at skabe et nyt Ministerium, som hele Folket anerkendte og tiljublede, og Sikkerheden for et Valg inden April Maanedes Udgang.

Forinden man var naaet til denne heldige Situation — for hvilken alle Partier men først og fremmest Kong Christian har Æren — havde vi dog haft et lille Interregnum: Danmark i Generalstriken Tegn. Paa en meningsløs og ansvarsløs Maade greb Hr. Zahles Hovmestre til dette sociale Kampemiddel overfor en politisk Situation, der dog kun burde klares ved Hjælp af den Stemmeseddel, som det var Kongens Formaal med sin Handlemaade at stikke Folket i Haanden. Og altsaa fik vi en partiel „Generalstrike" — hvor kun Arbejderpartiets Virksomheder maatte holdes vedlige, og kun de socialistiske og radikale Blade maatte udkomme; dette sidste trick skulde man synes var overflødig, dersom der var tilstrækkelig god Samvittighed hos Generalstrikemændene og deres Adfærd kunde staa for Kritik. Typograferne ved de borgerlige Blade var da ogsaa rasende over at skulle tvinges ud i en Strike paa et saadant ikke fagligt Grundlag og lige foran 4 Paaske Helligedage, hvor de efter den gældende Tarif skulde have tjent en artig Skilling. Men Parolen maatte jo lystres — der er endnu ikke saa mange Marott'er i Danmark — men de kommer.

Og saa foer da Skrækken for Generalstriken Folk i Blodet. De havde ikke Blikket aabent for, at naar dens Ikræfttræden var besluttet udsat, først et Døgn, derefter 5 Døgn, betød det, at det hele var en tom Trusel, og at Arbejderne hverken var tilstrækkeligt forberedte paa at tage en saadan Strike eller særligt lystne efter den; dertil havde de nu for længe vænnet sig til den gode Lønning og Steg paa Bordet. Man blev da ogsaa Vidne til den for Hr. Zahle og hans Kolleger triste Kendsgerning, at Socialisterne, der havde „stillet Kongen det Ultimatum" at enten genindsatte han Ministeriet Zahle eller ogsaa kom Generalstriken, meget hurtigt frafaldt Kravet om Hr. Zahles Genindtræden i Statsminister-Embedet — ja rent ud sagt

svigtede ham ganske og lod ham staa alene ude i Mørket og Kulden, hvorfra han vist aldrig mere stiger op i Højheden.

Men som sagt, det uhyggelige Ord Generalstriken stod malet paa Væggen, og Folk hamstrede. Paaske-Lørdag mødte man svedende Husmødre med Arme og Kurve fulde af Gryn, Gryn og atter Gryn. Og saa Mel. For det blev jo nemlig straks galt med Brødet — underdannedes Husholdning har nu i 14 Dage ikke disponeret over et Stykke Rugbrød. Derimod sidder der Familier rundt i Byen og brækker Tænderne paa gamle Skorper, der stammer fra det Hamstringstogt, Husmødrene foretog Onsdagen for Paaske hos Byens Bagere. 10—12 Rugbrød samlede de sammen, og nu sidder de og gumler de tørre Endestykker uden anden Glæde end den, at de ved deres samfundsfine Adfærd har hindret andre Folk i ogsaa at faa lidt med af den forhaandenværende Brødmængde. Og Bagerne striker stadig. Striken er ganske vist ulovlig, men hvad saa. Her i Landet kan man nu — som allerede Alberti sagde — gøre alt, bare man tør det! Og Sømændene og Søfyrerbørnene striker ogsaa, Skibsarten er atter lammet, Københavns Havn ligger igen død, vi kan ikke eksportere vore Landbrugsprodukter til Amerika og England — kort sagt, alt er atter Kaos, et Hvilested paa Vejen frem mod den store sociale Kamp, der dog skal komme før eller senere.

Nærværende Blad har sikkert allerede skildret Enkelthederne fra de urolige Dage og Nætter i København, Bølleoptøjerne o. s. v., saa jeg skal indskrænke mig til foranstaaende Betragtninger.

Nu faar vi jo Rigsdagsvalg — og der forestaar rimeligvis da nye Spektakler. Men forhaabentlig fremgaar der af Valgdagen en stærk og uafhængig Regering, der er i Stand til at slaad alle Oprørstendenser ned med haard Haand. Og saa gør det ikke saa meget, om den bliver konservativ eller rent socialdemokratisk.

Edward Spore.

NOAHS TØMMERMÆND.

Naar jeg læser i min Bibel om, At vor Gud en Dag til Noah kom, Og befalede ham en Ark at bygge; Naar jeg tænker paa det store Værk, Synes jeg, det Krav er ham for stærk, Og den Tanke synes mig at trykker: Thi han er alene om det store! Men maaske han, som vi andre gjorde, Fik til Hjælp en hel Flok Tømmermænd.

Atter jeg saa i min Bibel finder, At kun fire Mænd og fire Kvinder Er i Arken, da Gud Døren lukker; Tanken tvinger mig til her at spørge: Er her ikke Aarsag til at sørge? Er det Følert, om her jeg sukker!

Flere Mænd, som hjalp at bygge Arken, Bliver ikke frelst, men dør paa Marken — Disse Noahs mange Tømmermænd!

Herrens Folk, som fra Ægypten drager, Og som Herrens Vand og Manna smager — Israel — som saa Guds tsore Værk! De, som byggede Arken, ja Guds Tempel, De kan bruges som et godt Eksempel! Tidens Aand er mangen en for stærk, Saa — trods alt det store, Gud dem viste, Alle Naadens Løfter de forliste!

Og de blev som Noahs Tømmermænd!

Naar jeg læser om Guds Værk paa Jorden, Ser Guds Kirkesag i bedste Orden, Ser paa, hvad der bygges nu i Dag! Ser paa alle disse Menigheder, Hvor man om det allerbedste freder — Og det hele er da ej Bedrag! Disse mange Tusinder, der samles, Mens imellem Maal og Med der famles — Er det ikke Noahs Tømmermænd?

Og Missionen, som den sig udbreder, Baaren af Guds Folk og Menigheder, Børnehjem og Hospitaler med, Ja, for gamle, svage, Hjem der findes, De i Krigen saarede forbindes — Ja, der kæmpes for en Verdensfred! Og det synes, som om alle mener, At med disse Ting man Herren tjener! Ja, men tænk paa Noahs Tømmermænd!

I Guds Hus vi ser et helligt Virke, Præsten staar som Leder i sin Kirke, Han forkynder Ordet, som sig bør! Han forvalter Herrens Sakramenter, Sangen toner fuldt til Instruementer, Og enhver for Gud sin Gerning gør! Menigheden løftes mod det høje, Hver i hellig Andagt sig mon bøje — Dog — jeg tænker paa de Tømmermænd!

Gaar en Flok vor Brudgom glad i Møde — Fanges de vel ej i aaben Brøde — Saa i Efterladenhed de faldt! Judas — med sin Pung og sine Penge — Synger os en Sang til Nutidsstrenge, Og med Demas er det ogsaa galt! Ananias og hans Hustru lyver, Og Galaterne med Løgner flyver — Ret en Flok af Noahs Tømmermænd!

Mon du kommer ind, før Døren lukkes? Pas paa Lampen, at den ikke slukkes! Kirken er i Dag en Noahs Ark. Der er mange, som er med at bygge, Og som gør et Værk i Kirkens Skygge, Men som bor endnu paa Verdens Mark! O, men skynd dig dog, thi Dagen iler — Slaad dig ej til Ro, før glad du hviler Med Guds Fred i Kirkens Næde-Ark.

A. K.

SELMA, CALIF.

21. April, 1920.

Den nys afsluttede Uge har staaet i Missionsmødernes Tegn. Pastor Wilhelmens fra Kansas City, der beredvillig imødekom Opfordringen til at komme herud og holde en lignende Række Møder, som vi har haft tidligere Aar, og som har været til rig Varsel, har været iblandt os over en Uge.

Han begyndte forrige Søndag med at holde Børnegudstjeneste og derefter prædike baade Formiddag, Eftermiddag og Aften og har saa talt hver eneste Dag Ugen igennem, flere Dage endda to Gange, og sluttede i Søndags med foruden at tale til Børnene at prædike tre Gange. Saa man vil forstaa, at han ingenlunde har sparet sig selv. Hertil kommer, at han baade før og efter Missionsugen her har

holdt Møder i de omliggende danske Menigheder.

Der lød gennem hans Forkyndelse en stærk Opfordring til de unge, om at løbe paa Banen, der fører til Himlen, og en lige saa stærk Formaning til Guds Folk om ikke at blive trætte i Løbet, men aflægge al Byrde for des sikrere at vinde Sejr og derigennem give andre et tilskyndende Eksempel.

Ogsaa Haabets Toner lød, en Paamindelse til Guds Folk om at være arvaagne og have et lysende Haab og en levende Forventning om Herrens Komme. Pastor Wilhelmens holdt et særligt Møde for Kvinder, hvor han talte Hjemmets Sag og dets Betydning for den opvoksende Slægt, samt et Møde for Arbejdere i og Venner af Søndags-skolen.

Sangkoret medvirkede Aften efter Aften ved Møderne, og der var til Brug ved disse af Pastor M. Th. Jensen udarbejdet et lille Sanghefte med en Række væsentlig engelske Sange.

Den spanske Syge har hærget ikke saa lidt herovre, ogsaa indenfor vor Menighed. De fleste, der var angrebne, er dog nu raske igen. Dog krævede den enkelte Ofre, saaledes Mr. Chr. Jensen, der døde i en Alder af 79 Aar.

For et Par Uger siden afgik Mr. S. P. Nielsen ved Døden efter længere Tids Svagelighed. For godt et halvt Aars Tid siden ankom han med Hustru og to Børn fra N. Dakota, hvor tre andre Børn er bosiddende.

I Søndags døde Mr. G. Nielsen efter kun faa Dages Sygeleje. Han boede hos Mr. P. A. Nielsen hvis Hustru er Søster til afdøde.

Han flyttede for et Aars Tid siden hertil fra Woodland ved Sacramento.

Paa det i Gaar afholdte Menigheds-møde valgtes Pastor M. Th. Jensen til Forstander for Søndagsskolen i Steden for H. P. Hansen, der ønskede at fra-træde.

H. J. Knudsen og Otto Sørensen valgtes til Delegerater ved Samfundets Aarsmøde.

For et Par Uger siden flyttede Præstefamilien ind i den smukke ny Præstebolig.

H. P. H.

Londons sidste Sensation

I en Korrespondance til „Dagen" beskrives den Virkning, som Sadhu Sunder Singh, den indiske Evangelist, gør i London. Folk fylder Lokalet til sidste Kvadrantomme, og Forsamlingen tæller Deltagere fra alle Lag i Samfundet.

Alle er dødsstille, naar Inderen træder frem paa Platformen. Seks Fod høj, med stridt, kul-sort Haar og Skæg, Hans Ansigt bleggult med vidunderlig regelmæssige, kraftige Træk; under de mørke Bryn brænder dybe, sorte Øjne. Han bærer en lang, safrangul Dragt med orangerøde Skærf om Skuldrene. Han gestikulerer ikke, fortækker ikke en Mine; men han taler — taler ligefrem.

Gang paa Gang brast Tilhørerne i Latter ved Fortællinger, som Inderen fremførte med den urokkeligste Alvor. Saaledes fortalte han om en Mand, som ikke vilde holde op at vidne om Kristus. Hans Bysbørn hængte ham da op i et Træ med Hovedet nedad. Men han var meget fornøjet og sagde: „Nu viser I eders sande Natur. Verden er forkert vendt, og I vil gerne have mig forkert vendt ogsaa. Men naar Gud ser ned fra Himlen, er det eder og ikke mig, der er forkert vendt."

Hvorfor samles Verdensstaadens Tusinder om denne Mand? Nogle siger, at det er, fordi han er ny og underlig. Men mange af de mest kritiske siger, at det er, fordi han prædiker Evangeliet lige til — og det har man ikke hørt længe.